

Meripelastus

2/11

Meripelastajat jälleen
kesäsi turvana

Kausi alkoi mittavalla yhteisharjoituksella

Juhlavuoden ohjelma julkistettiin

MERIPELASTUS 2/11

Meripelastus on Helsingin Meripelastusyhdistyksen jäsenlehti, joka ilmestyy neljä kertaa vuodessa. Seuraava lehti ilmestyy elo-syyskuussa.

Meripelastus är Helsingfors Sjöräddningsförenings medlemstidning som utkommer fyra gånger per år. Nästa tidning utkommer i augusti-september.

Puhelujen hinnat soitettaessa Rajavartiolaitokselle kuuluviin meripelastuksen puhelinnumeroihin:
Kiinteästä verkosta 8,21 snt/puh + 2 snt/min
Matkaviestinverkosta 8,21 snt/puh + 14,90 snt/min

Lehti on painettu FSC-merkitylle ympäristöystävälliselle paperille.

Julkaisija / Utgivare:

Helsingin Meripelastusyhdistys -
Helsingfors Sjöräddningsförening ry

Päätoimittaja / Chefredaktör:

Jukka-Pekka Lumilahti

lehti@hmpy.fi

p. 050 350 9195

Toimitus / Redaktion:

Jukka-Pekka Lumilahti, Sami Korppi,
Mika Back, Nina Hiltunen,
Pinja Ruponen ja Christian Kurtén

Paino / Tryck:

Painomerkki Oy, Helsinki
Painos / Upplaga: 2800 kpl / st
ISSN-L 0788-401X
ISSN 0788-401X (painettu)
ISSN 1798-8365 (verkkoversio)

Kansi / Pärm:

HSM77 Nihti, Saariston ahkera ahertaja. Kuva: J-P Lumilahti

www.helsinginmeripelastusyhdistys.fi

Helsingin Meripelastusyhdistys - Helsingfors Sjöräddningsförening ry
Matosaari / Maskholmen, Jollas, PL 66, 00101 Helsinki
p. 050 571 3940

Turvallinen veneily edellyttää järjen käyttöä

Veneilyn turvallisuuteen tulee kiinnittää huomiota jo ennen vesille lähtöä. Huolellisella suunnittelulla ja oikeanlaisilla varusteilla veneilijä voi pienentää onnettomuusriskiä.

Julkisuudessa käydään tällä hetkellä vilkasta keskustelua promillerajan laskemisesta ja tässä yhteydessä tulisi alkoholinkäytön hillitsemisen lisäksi muistaa, että kokonaisuuden kannalta veneilyturvallisuuden kohentamiseen vaikuttavat oleellisesti myös hyvän merimiestavan mukainen toiminta, pelastus- tai veneilyliivien käyttö sekä veneen ja sen varusteiden hyvä kunto. Näin on TRAFI määritellyt ohjeen turvalliselle veneilylle.

Mielestäni varmin tapa veneilijöiden hukkumiskuolemien vähentämiseksi olisi laissa määrättävä pelastus- tai veneilyliivien pakollinen käyttö, koska "vain puettut liivit pelastavat". Tärkeää olisi myös että liivit puetaan oikein ja että ne ovat kiinni. Suosion saavuttaneet kaasutäytteiset liivit eli ns. paukkuliivit ovat mukavat käyttää, mutta nekin toimivat varmasti vain, mikäli niiden tiiveyden ja täyttölaitteiston toiminta on tarkastettu vuosittain, mieluummin ennen niiden käyttöönottoa keväällä. Koska tilastollisesti useimmat avustustehtävät vesillä johtuvat veneiden teknisestä viasta tai huollon laiminlyönnistä, olisi keväthuoltoon varattava riittävästi aikaa.

Lopuksi toivotan kaikille veneilijöille sekä vapaaehtoisille meripelastajillemme turvallista ja antoisaa veneilykesää.

* * * * *

En säker båttrafik förutsätter användandet av förnuftet

Man bör fästa uppmärksamhet vid båttrafikens säkerhet redan före man beger sig till sjöss. Med en omsorgsfull planering och med en rätt utrustning kan båtföraren minska väsentligt risken för olyckor.

I offentligheten diskuteras nu livligt sänkandet av promillegränsen och i det sammanhanget, tillika med kontrollerandet av alkoholanvändandet, borde man minnas helheten av båttrafikens säkerhet, såsom funktionerande enligt gott sjömanskap, användande av räddnings- eller seglarvästar samt båtens och utrustningens goda skick. Så här har TRAFI fastställt sin anvisning för en säker båttrafik.

Enligt min mening vore det säkraste sättet att minska antalet drunkningsolyckor inom båttrafiken en lag som fodrar användandet av flyt- eller seglarvästar, för "endast en påklädd väst räddar". Viktigt är även att västen är av rätt storlek, rätt påklädd och att den är fast. De populära gasfyllbara flytvästarna är bekväma att använda men är säkra bara ifall deras täthet och deras gasfyllningsanordning är ärligen granskad före användningen och helst på våren. Då de flesta hjälpopperationerna till sjöss beror enligt statistiken, på båtens tekniska fel eller en brist på service, borde man ta sig tillräckligt med tid för en grundlig service av båt och utrustning före sjösättningen

Till slut önskar jag alla båtförare och frivilliga sjöräddare en trygg och angenäm sommar till sjöss.

Meripelastusterveisin / Med sjöräddningshälsningar,
Jouko Swanström
Puheenjohtaja / ordförande
puheenjohtaja@hmpy.fi

Eric Schalin syntyi Helsingissä ja pääsi ylioppilaaksi 1942. Sotapalveluksessa hän, ensimmäisten suomalaisten joukossa, tutustui siihen aikaan huippusalaaiseen tutkatekniikkaan kurssilla Saksassa 1944. Hän valmistui elektroniikka-alan diplomi-insinööriksi 1955. Jo sitä ennen hän oli töissä Ilmavoimien esikunnassa ja myöhemmin pääesikunnassa insinöörieverstinä.

Eric liittyi Helsingin Meripelastusyhdistyksen jäseneksi 60-luvulla ja osallistui veneellään silloiseen etsintälaivueeseen. Koska laivue oli varsin iso (40–50 venettä) se jaettiin osastoihin, ja Eric toimi yhden osaston johtajana. Hän oli myös yhdistyksemme hallituksessa muun muassa vuonna 1971, kun yhdistyksen ensimmäinen täysin uusi pelastusvene Tonttu hankittiin. Schalin toimi myös sen päällikkönä.

Vuosina 1982–84 Eric Schalin toimi yhdistyksemme puheenjohtajana ja vuosina 1986–90 Suomen Meripelastusseuran hallituksen jäsenenä. Hän järjesti yhdistyksen uuden pelastusveneen Antti Huiman ”virallisen” valokuvan (ennen kastetta 1982) ruokatunnillaan. Etsintälaivueen tullessa tarpeettomaksi Eric lausui eräässä palaverissa sanat, joiden mukaan etsintälaivueen tilalle muodostettiin jäsenvenetoiminta, joka

toimii edelleen. Schalin sai yhdistyksen järjestämien hätärakettiammuntojen käyttöön moneksi vuodeksi sukulaistensa omistamia maita.

Vuoden 2000 kevätkokouksessa Helsingin Meripelastusyhdistys kutsui Eric Schalinin kunniajäseneksi. Sitä ennen hän oli ehtinyt saada Meripelastusseuran ansiomerkin (1991) sekä ansioristin (1998).

* * * * *

Eric Schalin föddes i Helsingfors och blev student 1942. I sin krigstjänst fick han som en av de första i Finland bekanta sig med den då topphemliga radartekniken på en kurs i Tyskland 1944. Han blev diplomingenjör i elektronik 1955, men redan före det arbetade han i Flygstaben och senare i huvudstaben.

Eric blev medlem i Helsingfors Sjöräddningsförening på 60-talet och var med sin båt med i spaningsflottiljen. Eftersom flottiljen var rätt stor (40–50 båtar), var den indelad i sektioner, och Eric ledde en sektion. Han var också med i vår styrelse bl. a. då rb Tonttu anskaffades 1971 och var också dess befälhavare.

1982–84 fungerade han som ordförande för vår förening och 1986–90 var han med i styrelsen för Finlands Sjöräddningssällskap. Han ordnade ett ”officiellt” fotografi av rb Antti Huima inför dess dop 1982 under sin matrast. Då spaningsflottiljen blev onödig sade han de ord som ledde till att medlemsbåtsverksamheten inleddes. För nödraketövningarna fick vi använda hans släktingars marker i flera år.

Vid vårmötet år 2000 beslöt vi att kalla honom till hedersmedlem. Tidigare hade han fått Sjöräddningssällskapets förstjänsttecken (1991) och förtjänstkors (1998).

Teksti: Christian Perret, Kuva: Nina Hiltunen

Helsingin Meripelastusyhdistyksen ja myös pääkaupunkiseudun kolmen muun yhdistyksen sekä yhden meripelastusaseman pelastusveneet ovat jälleen valmiina auttamaan vesillä apua tarvitsevia. Pääkaupunkiseudulla on Helsingin yhdistyksen HSM71 Rautauoman ja HSM77 Nihdin lisäksi kuusi muuta pelastusalusta. Uusina veneitä on tälle kaudelle saatu kaksi, kun Espoon ja Porkkalan yhdistykset vastaanottivat käyttöönsä kaksi HT Engineering Oy:n valmistamaa venettä. Veneet ovat kahdeksan metriä pitkiä avoveneitä ja ne on suunniteltu toimimaan etenkin saariston ahtaissa ja matalissa vesissä. Espoon veneen nimi on PV Westhouse. Porkkalan yhdistyksen venettä ei ole vielä kastettu.

Kuva: Markku Tamminen

Pääkaupunkiseudun vapaaehtoiset meripelastajat toimivat kaikki samoilla periaatteilla. Kaikki meripelastustehtävät vapaaehtoiset suorittavat Suomenlahdella Rajavartiolaitokseen kuuluvan Helsingin Meripelastuslohkokeskuksen johtamina. Meripelastustehtävien lisäksi pelastusveneitä voidaan käyttää myös sammutus- ja sairaankuljetustehtävissä.

Meripelastusalusten tukikohdat ovat Porvoon Tolkkisissa (Mac Elliot), Helsingin Matosaaresa (HSM71 Rautauoma ja HSM77 Nihti), Helsingin Vironaltaalla (Jenny Wihuri), Espoon Mellstenissä (Mikrolog ja Westhouse) sekä Kirkkonummen Upinniemessä (Aktia ja uusi vielä nimetön vene). Ihmisten pelastaminen vesillä on hätään joutu-neelle aina ilmaista.

Omaisuuden pelastamisesta aiheutuvat kustannukset voivat sen sijaan jäädä omistajan vastuulle. Meripelastusseuran Trossi-jäsenenä pelastusveneidän vapaaehtoiset miehistöt hinaavat avuntarvitsijan aina vähintään lähimpään turvasatamaan ja auttavat mahdollisen konevian tutkimisessa tai ammattikorjaajan paikalle saamisessa. Trossi-jäsenyys siis kannattaa.

Merellä apua saa Rajavartiolaitoksen meripelastuksen hälytysnumerosta 0204 1000 ja ulkomailta soittaessa +358 2 04 1000. Puhelu yhdistyy Suomenlahdella Helsingin Meripelastuslohkokeskukseen, josta johdetaan mahdolliset etsintä- ja pelastustoimet. Näissä tehtävissä lohkokeskus käyttää Rajavartiolaitoksen, muiden viranomaisten tai vapaaehtoisten veneyksiköitä ja Rajavartiolaitoksen meripelastushelikoptereita. Mikäli merellä ei valmiiksi ole liikkeessä vapaaehtoisia meripelastusaluksia, voi Meripelastuslohkokeskus hälyttää niiden miehistöt hälytysjärjestelmien kautta apuun kotoa asti.

TROSSIJÄSENEEN MUISTILISTA:

1. Liimaa trossitarrasi veneeseen
2. Avuntarpeessa soita 0204 1000 meripelastuksen hälytysnumeroon (merellä) tai hätänumeroon 112 (sisävesillä)
3. Meripelastuskeskus tai hätäkeskus määrittelee kuinka tehtävä hoidetaan. Mainitse olevasi trossijäsen.
4. Muista maksaa trossimaksu, sillä Trossi-turva on voimassa vasta maksun suorittamisen jälkeen. Jäsenkortti on hyvä pitää mukana veneessä.
5. Nauti veneilystä!

Virallinen 50-vuotisjuhlavastaanotto Matosaaren meripelastusasemalla

Helsingin Meripelastusyhdistyksen perustamisesta tulee tänä vuonna kuluneeksi 50 vuotta. Tämän kunniaksi HMPY järjestää virallisen juhlavastaanoton Matosaaren meripelastusasemalla keskiviikkona 7.9. kello 15-18.

Rajallisista pysäköintipaikoista johtuen on pysäköinti järjestetty Jollakseen. Pysäköintipaikalle on opastus Jollaksentien ja Matosaarentien risteyksestä.

INBJUDAN

Helsingfors Sjöräddningsförenings officiella 50-års festmottagning ordnas onsdagen 7.9.2011 klockan 15-18 på Maskholmens sjöräddningsstation. Välkommen med att fira föreningens halvsekels era.

På grund av begränsat antal parkeringsplatser, ordnas parkeringen på Jollas. Köranvisning till parkeringsplatsen finns från korsningen av Jollasvägen och Maskholmsvägen.

Juhlavuoden ohjelma

Kesäkuu

7.9.2011

Syyskuu

17.-18.9.2011

5.11.2011

Meripelastus-lehden kesänumero ilmestyy

Virallinen juhlavastaanotto Matosaareissa

Meripelastus-lehden syysnumero ilmestyy

Juhlameripelastusharjoitus

Tervetuloa tutustumaan pelastusveneisiin Vironaltaalla

Pyhäinpäivänä yhdistyksen pelastusveneet HSM71 Rautauoma

ja HSM77 Nihti osallistuvat pelastusveneiden paraatiin

Merisataman edustalla, jonka jälkeen niihin voi tutustua

Vironaltaalla Eteläsatamassa. Paikalla myös muiden yhdistysten veneitä

Marraskuu

Historiikki ilmestyy

Helsingin Meripelastusyhdistyksen tarina on koottu yksiin kan-

siin. Hanki oma kappaleesi arvokasta meripelastuksen histori-

aa, lisätietoja löydät Meripelastus-lehden syyskuun numerosta

ja internetsivuilta www.hmpy.fi www.hmpy.fi

Joulukuu

Meripelastus-lehden juhlanumero ilmestyy

Erikoisnumerossa yhdistyksen tarina alkuajoista nykyaikaan.

Lehti jaetaan kaikille Helsingin Meripelastusyhdistyksen jäsenille.

Turvallisuuskoulutusta yhteisöjäsenille

Jäsenvenetoimikunta järjestää

pyynnöstä Helsingin Meripelastusyhdistyksen yhteisöjäsenille meriturvallisuuskoulutusta. Koulutuksen aihe voidaan sopia tapauskohtaisesti. Lisätietoja saa osoitteesta jasenvene@hmpy.fi tai puhelimitse 050 517 83 82. Ohjelma ja mahdolliset muutokset löytyvät yhdistyksen internet sivuilta www.hmpy.fi.

La 1.10 Pimeäetsintäharjoitus

Vaativa harjoitus useilla osatehtävillä. Harjoitusradalla on vähän tai ei ollenkaan valaistuja väyliä. Harjoitus on ensisijaisesti tarkoitettu kokeneemmille veneilijöille joilla on kokemusta pimeänavigoinnista. Muut voivat osallistua harjoituksen vastuuhenkilöiden harkinnan mukaan. Miehistönä on oltava vähintään kolme henkilöä. Paikka ja aika ilmoitetaan ilmoittautuneille kutsukirjeellä. Myös HSM71 Rautauoma tai HSM77 Nihti osallistuvat harjoitukseen tehtävävarauksella. Ennakkoilmoittautuminen osoitteeseen jasenvene@hmpy.fi tai puhelimitse 050 517 8382.

Nuorisotoiminnalla aktiivinen kesäkausi

Suomen Meripelastusseuran nuorisotoiminta järjestää valtakunnallisesti toimintaa nuorille aina myös kesän mittaan. Liity mukaan! Katso lisätietoja seuran nettisivuilta www.smps.fi

Nuorison purjekoulupurjehduksia järjestetään tänä kesänä kahtena viikonloppuna 17.6. - 19.6. ja 22.7. - 24.7. Vera Violetta -purjekoululaivalla.

Lisäksi nuorisojäsenille järjestetään **kaksi valtakunnallista leiriä** Bågaskärin koulutuskeskuksessa peräkkäisinä viikkoina 27.6. - 1.7. ja 4.7. - 8.7.

Lisätiedot ja ilmoittautumishjeet löytyvät aina Meripelastusseuran jäsensivuilta "messistä".

Valtakunnallinen Meripelastustaitokilpailujen nuorisosarja

Suomen Meripelastusseuran nuorisotoiminta on päättänyt järjestää myös valtakunnallisen, nuorille jäsenille tarkoitetun meripelastustaitokisan. Kilpailut pidetään Bågaskärin koulutuskeskuksessa lauantaina 30.7. ja ne on tarkoitettu etupäässä 13-15 vuotiaille nuorisotoiminnassa aktiivisesti mukana oleville nuorisojäsenille. Kisat kilpaillaan 3 hengen joukkueissa. Rasteja tulee olemaan todennäköisesti 3-4 kpl, ja aiheet ovat samankaltaisia kuin miehistökisoissakin, toki nuorisojäsenille koulutuksen mukaisesti sovellettuina.

HMPY valitsee oman joukkueensa HMPY:n nuorisotoiminnassa mukana olevista nuorista. Tarkempia tietoja toimitamme lähiaikoina nuorten vanhemmille. Lisätietoja kilpailuista julkaistaan kesän aikana www.smps.fi -sivustolla.

– Pelastusvene Jenny Wihuri, tässä Meripelastus Helsinki, teille olisi etsintätehtävä. Suvisaaristosta melomaan lähtenyt henkilö on kadonnut, häneen ei olla saatu kännykällä yhteyttä, eikä häntä ole pystytty paikallistamaan. Aloitetaan etsintä välillä Herrökobben–Käärmeluodot. Voitteko toimia onnettomuuspaikan johtajana?

Näin alkoi lauantaina 21.5. Porvoo–Porkkala-välillä sijaitsevien meripelastusyhdistysten yhteinen meripelastusharjoitus, jonka järjestivät tällä kertaa yhteistyössä Espoon, Porvoon ja Porkkalan yhdistykset. Mukana harjoituksessa oli Helsingin Meripelastusyhdistyksen pelastusvene HSM71 Rautauoma yhdessä kuuden muun vapaaehtoisten miehittämän pelastusveneen kanssa.

PV Rautauoma ja PR Jenny Wihuri. Kuva: J-P Lumilahti

– PV Rautauoma tässä Jenny Wihuri, oletteko valmiina ottamaan vastaan etsintäalueenne? Rautauoma sai harjoituksessa muiden yksiköiden tapaan oman etsintäalueensa ja ohjeet etsinnän suorittamiseen. Välittömästi tehtävänannon jälkeen veneessä alkoi tehtävään valmistautuminen. Samalla kun Rautauoma siirtyi kohti etsintäaluettaan, aluksen päällystö suunnitteli etsittävällä alueella ajettavaa etsintäkuviota saamiensa ohjeiden mukaisesti. Rautauoman ensimmäinen etsintäalueen rajat olivat etelässä Kytö, pohjoisessa Suvisaaristo, lännessä 4,9 metrin väylä ja idässä 2,4 metrin väylä. Aluksen miehistö puolestaan kertasi tähystämisen tekniikkaa ja valmistautui tähystämiseen. Koko miehistö kävi myös yhdessä läpi, mihin kaikkeen on hyvä varautua, jos kadoksissa oleva henkilö löydetään. Jokainen valmistautui mielessään ainakin vedestä tai luodolta pelastamiseen. Mahdollisesti eteen saattaisi myös tulla sekä

hypotermisen tai hukuksiin joutuneen melojan auttamistilanne.

Kuva: Markku Tamminen

Etsinnän aikana Rautauoman tähystäjät tekivät monta havaintoa melojista tai muusta mahdollisesti kadonneeseen henkilöön liittyvästä esineestä, jotka kaikki Rautauoma kävi tarkastamassa. Mikään näistä havainnoista ei kuitenkaan osoittautunut etsittäväksi kohteeksi. Useita ilmoituksia tarkistetuista kohteista tuli myös viereisillä alueilla etsiviltä muilta yksiköiltä. Etsinnän edetessä etsinnän painopiste-alueita muutettiin, ja Rautauoma saikin uuden alueen etsittäväkseen. Rautauoman ohjaamossa käynnistyi saman tien uuden etsintäkuvion suunnittelu.

Kuva: Tuula Vesiluoma

Tällä kertaa alue rajoittui pohjoisessa Länsi-väylään, idässä Lauttasaaren rantaan, lännessä Westendin rantaan. Etelässä rajana toimi Varsaari–Käärmesaari–Käärmeluodot. Alueen kivikkoisuuden ja useiden venesatamien vuoksi samalle alueelle käskettiin myös PV Westhouse, joka on Rautauomaa ketterämpi yksikkö toimitaessa ahtaissa paikoissa. PV Westhouse tarkisti rannat ja venesatamat Rautauoman keskittyessä etsimään väyliä läheisyydestä. Etsinnän edetessä osa yksiköistä irrotettiin muihin pelastustehtäviin, kuten oikeassakin tilanteessa saattaa käydä. Rautauoma oli etsinyt noin puolet etsintäalueestaan, kun Meripelastus Helsinki päätti harjoitustehtävän – melojan löydyttyä kotoaan hyvässä voinnissa.

PV Westhouse. Kuva: J-P Lumilahti

Vastaavanlaisia harjoituksia järjestetään pääkaupunkiseudun meripelastusyhdistysten kesken useita vuosittain. Yhteistyö naapuriyhdistyksien välillä on muutenkin lisääntynyt. Yhteisharjoitusten lisäksi yhdistyksillä on yhteisiä koulutuksia ja kursseja. Koulutuksellista yhteistyötä tehdään talvikauden teoriakoulutusten järjestämisessä. Viime talvena yhteisiä koulutuksia oli kolme, joissa jokaisessa oli mukana kolmisenkymmentä meripelastajaa. Avovesikaudella naapuriyhdistyksiä autetaan puolin ja toisin koulutuksen järjestämisessä: välillä vierailevat kouluttajat ja välillä yhdistysten alukset toimivat harjoitusmaalina tai aluksia hinataan. Myös kevään uusille vapaaehtoisille meripelastajille tarkoitetun tulokaskurssin järjestämisessä yhdistysten yhteisvoimin on jo monivuotiset perinteet.

Porvoon yhdistyksen Mac Elliott. Kuva: Jussi Lammi

Naapuriyhdistysten miehistön jäsenten sekä toimintatapojen tunteminen lisää kaikkien pääkaupunkiseudun vapaaehtoisten meripelastusyksiköiden valmiuksia toimia avuntarvitsijan hyödyksi yhteisiä tehtäviä suoritettaessa. Miehistövierailuja pääkaupunkiseudulla yhdistyksissä tehdään enenevässä määrin ja osa miehistönjäsenistä toimiikin nykyään ristiin naapuriyhdistysten pelastusveneissä.

Pääkaupunkiseudun vapaaehtoisten meripelastusyksiköiden operatiivista valmiutta yhdistykset koordinoivat siten, että alueella on koulutuspurjehduksista ja muista pidemmälle suuntautuvista turvavenetehtävistä huolimatta koko avovesikauden ajan valmiudessa aina myös vapaaehtoisuusköitä. Itse asiassa yhdis-

tykset ovat keskenään sopineet, että alueella on aina vähintään yksi pienempi ja yksi isompi pelastusvene valmiina auttamaan.

Vesillä tapahtuvan toiminnan lisäksi yhdistyksissä toimitaan yhdessä myös hallinnollisella tasolla. Vakiintuneeksi käytännöksi on muodostunut, että pääkaupunkiseudun meripelastusyhdistysten hallitukset kokoontuvat säännöllisiin väliajoin yhteisiin kokouksiin. Näissä kokouksissa käsitellään yhdistysten ajankohtaisia asioita ja kerrotaan tulevaisuuden suunnitelmista. Yhdessä hallitukset pohtivat myös esimerkiksi pääkaupunkiseudun yhdistysten venetarpeita, rahoitusjärjestelyitä, kannanottoja kattojärjestö Meripelastusseuran yhteisiin asioihin sekä jäsenmaksujen suuruuksia. Konkreettisena toimena onkin, että jäsenmaksut ovat kaikissa pääkaupunkiseudun yhdistyksissä samat.

Meripelastuskauden päätteeksi pääkaupunkiseudun meripelastajat kokoontuvat yhteistuumin viettämään pikkujouluja. Viime vuonna juhliiva porukka laajentui entisestään, kun mukana olivat ensi kertaa Porvoon ja Porkkalan meripelastajat, Vera Violetta -koulutuspurjelaivan aktiivit sekä Suomen Meripelastusseuran toimiston työntekijät.

Kausi ei kuitenkaan lopu pikkujouluihin, vaan edessä on heti vilkas talvi urheilurintamalla. Jo useampana talvena meripelastajat ovatkin pitäneet yhteisvoimin huolta fyysisestä kunnostaan ja kokoontuneet viikoittain pelaamaan sählyä. Kesäisin sählymailat on jätetty talvitelakalle, mutta jokavuotisiin perinteisiin kuuluu Juhannuspäivystyksen yhteydessä pelattu rantalentopalloturnaus Pihlajasaaren hiekkakentällä. Tulevana juhannuksena Helsingin Meripelastusyhdistyksen miehistöllä onkin pääkaupunkiseudun vapaaehtoisten meripelastajien lentopallomestaruus puolustettavanaan. Peleissä on suuren urheilujuhlan tuntua, vaikka säännöt saattavatkin muuttua kesken pelin.

Teksti: Tuula Vesiluoma

Uudet jäsenemme

Tervetuloa mukaan mahdollistamaan vapaaehtoista meripelastusta!

Ahlskog Ralf, Helsinki
Ahokas Heikki, Helsinki
Aittola Peetro, Helsinki
Alanne Pirkka-Matti, Helsinki
Andersin-Paetau Marina, Västerskog
Andreasen Juha, Helsinki
Anttila Kari, Helsinki
Arhippainen Max, Helsingfors
Arminen-Vaetoja Anu, Vantaa
Asplund Patrik, Vanda
Attila Mikko, Helsinki
Birn Marco, Helsinki
Boman Joona, Nummenkylä
Borsev Aleksandr, Helsinki
De Raat Karel, Helsinki
Estlander Ville, Helsinki
Freai Carita, Helsingfors
gomes Jimmy, Helsinki
Haakana Markku, Helsinki
Hakkarainen Teppo, Espoo
Hammar Matti, Helsinki
Hannula Antti, Helsinki
Harjula Pauliina, Helsinki
Hassinen Urho, Helsinki
Hellman Bo-Rolf, Sibbo
Helske Ilona, Halli
Hjerppe Kristian, Helsingfors
Huttunen Jussi, Helsinki
Huuskonen Markku, Vantaa
Hållman Hannu, Helsinki
Häkkinen Esa, Helsinki
Häkkinen Sari, Helsinki
Hännikäinen Jarmo, Helsinki
Iartym Maarit, Helsinki
Jatinen Kari, Helsinki
Jarva Antti, Helsinki
Juvonen Harri, Helsinki
Juvonen-Sundell Kati, Tähtelä
Järvenpää Anssi, Helsinki
Kahelin Markku, Helsinki
Kankaanranta Mari, Helsinki
Kaunisto Arto, Helsinki
Kautto Kirsi, Jyväskylä
Keinänen Marko, Helsinki
Klemetti Kari, Helsinki
Koivu Kimmo, Helsinki
Konttinen Elina, Helsinki
Koski Jari, Helsinki
Kostia Antti, Helsinki
Kövero Laura, Helsinki

Kuivanen Tuula, Lepsämä
Kultamaa Arto, Helsinki
Kuusiniemi Göran, Helsinki
Lamminkari Juha, Helsinki
Lehtinen Janne, Helsinki
Lepre Mati Vantaa
Levander Pekka, Helsinki
Lindholm Matti, Helsinki
Ljungqvist Michael, Helsinki
Loitokari Jouni, Kormu
Louhisto Jyry, Espoo
Ludwig Gernot, Vantaa
Lundqvist Valtteri, Helsinki
Lyytikäinen Yrjö, Helsinki
Lång Matti, Helsinki
Lönnqvist Ismo, Helsinki
Malinen Kari, Helsinki
Manninen Pentti, Helsinki
Marttila Hannu, Helsinki
Maxwell Rea, Helsinki
Meriläinen Marko, Helsinki
Minkkinen Jukka, Helsinki
Multanen Jukka, Helsinki
Muotka Virva, Helsinki
Mäkelä Ari, Helsinki
Mäki-Petäjä Janne, Lohja
Mäkinen Raimo, Helsinki
Nieminen Risto, Helsinki
Niinimäki Reijo, Helsinki
Niinivaara Ponko, Helsinki
Nuppola Marjukka, Helsinki
Nuutila Tarja, Vantaa
Nyberg Kati, Helsinki
Näsi Juha, Helsinki
Oksa Markku, Vantaa
Oksman Kalle, Helsinki
Paarlahti Tuomas, Helsinki
Pajunen Matti, Vantaa
Peltola Atte, Helsinki
Peltola Kimmo, Vantaa
Peltoniemi Rainer, Helsinki
Pentinsaari Jukka-Pekka, Helsinki
Pesonen Raimo, Helsinki
Pietola Paavo, Helsinki
Pohjanvaara Reima, Vantaa
Pohjanvaara Sirpa, Vantaa
Price David, Helsinki
Puhakka Eeva, Helsinki
Rantanen Jari, Vantaa
Rastas Pekka, Helsinki

Reichler Thomas, Helsinki
Ristkari Samu, Helsinki
Rouhiainen Kimmo, Helsinki
Rusi Anna-Maria, Helsinki
Ruuhonen Seppo, Helsinki
Ruuska Pekka, Helsinki
Rytöniemi Pirjo, Helsinki
Saarnio Torkel, Helsinki
Saarto Jarno, Helsinki
Sahlberg Jussi, Helsinki
Salander Ville, Helsinki
Salmi Juha, Mäntsälä
Salo Kimmo, Helsinki
Salonen Risto, Vantaa
Savolainen Sami, Helsinki
Sihvo Jukka, Helsinki
Sihvo Kim, Helsinki
Silvennoinen Jussi, Mäntsälä
Skippari Liisa, Vantaa
Sokka-Saarikangas Maria, Helsinki
Somppi Tero, Helsinki
Sonja Paetau, Helsinki
Soulia Harri, Vantaa
Suchodolski Andrzej, Helsinki
Sveholm Dick, Helsinki
Säkkinen Marko, Helsinki
Taipale Leena, Helsinki
Takanen Mikko, Helsinki
Tammisto Juha, Järvenpää
Tiilikainen Markku, Helsinki
Toivola Juha, Espoo
Tuomi Timo, Haarajoki
Tuominen Aulis, Vantaa
Törmä Juho, Espoo
Töyrylä Hannu, Helsinki
Vallius Reino, Kerava
Vartiainen Jukka, Helsinki
Virasjoki Veijo, Vantaa
Voima Roosa, Helsinki
von Bruun-Riegels Lars, Helsinki
Von Pfaler Jan, Helsinki
Vuori Marco, Helsinki
Vuorisalo Markku, Helsinki
Väisänen Mikko, Helsinki
Wainikainen Jarmo, Helsinki
Waris Mika, Vantaa

Helsingin Meripelastusyhdistys sai nuorisotoimintaan rahalahjoituksen Lions Club Helsinki Suurmetsältä.

Hätärakettiharjoituksen järjestämisen mahdollistivat seuraavat tahot: Maritim, Suomenlahden meripuolustusalue, Matosaarentien asukkaat, Jollas Instituutti, Suomenlahden merivartiosto ja V-max.

Helsingin Meripelastusyhdistys sai kunnian vieraillla Saunasaarella kauden aloitus tilaisuudessa. Tilaisuuden mahdollistivat Cardinal Marine ja Helsingin Saunasaari.

Helsingin Meripelastusyhdistys kiittää vapaaehtoisen meripelastuksen mahdollistamisesta Helsingissä.

Auta meitä auttamaan!

Toimintaamme voi tukea usealla eri tavalla:

- Voit liittyä jäseneksi
- Voit lahjoittaa merkkipäivämuistamiset
- Voit ostaa mainostilaa lehdestämme

Lisätietoja www.hmpy.fi

Hjälp oss att hjälpa!

Du kan stöda vår verksamhet på flera olika sätt:

- Du kan bli medlem
- Du kan donera bemärkelsedagsgåvor
- Du kan köpa annonser i vår tidning

Tilläggsuppgifter www.hmpy.fi

350 hätärakettia taivaan tuuliin

Helsingin Meripelastusyhdistys, SMPS Espoon Meripelastajat ja Laajasalon VPK järjestivät lauantaina 12.3. hätärakettiammuntaharjoituksen Matosaaren meripelastusasemalla. Tilaisuuteen osallistui noin 120 perhekuntaa. Tilaisuudessa taivaalle ammuttiin noin 350 hätärakettia, saman verran käsisoituja ja parikymmentä oranssia savua. Meripelastuslain muutoksen myötä tämän vuoden harjoituksessa oli ensimmäistä kertaa mahdollisuus harjoitella myös valopistoolin ammuksilla sekä testata kynärakettien käyttöä.

Näitä käyttikin hyödykseen muutama harjoitukseen osallistunut henkilö. Ennen tilaisuutta yhdistyksen omalle välle koulutettiin myös kynärakettien käyttäminen.

Kynäraketit osoittautuivat suureksi pettymykseksi, sillä ne nousivat vain kymmenen metrin korkeuteen ja paloivat taivaalla vain muutaman sekunnin ajan. Muiden vesilläliikkujien onkin

Kuva: Markku Tamminen

käytännössä melkein mahdotonta havaita tällaisia valoja eikä avuntarvitsija näin ollen saa tarvitsemaansa apua. Varsinaiset hätäraketit nousevat kolmeensataan metriin ja loistavat taivaalla vähintään 40 sekunnin ajan. Toinen uutuu harjoituksessa oli Laajasalon VPK:n järjestämä alkusammutuskoulutus. VPK:n henkilöstön opastuksella veneilijät saivat kokeilla miten alkusammutus onnistuu sammutuspeitteen avulla.

Harjoituksen järjestelyt onnistuivat hyvin. Li-

kenneruuhkien välttämiseksi tapahtuman py säköinti oli järjestetty Jollas Opiston parkkipaikalla, noin puolentoista kilometrin päähän Matosaaresta. Parkkipaikalta Matosaareen kulki jatkuva pikkubussikuljetus yhdistyksen järjestämänä.

Ensi vuonna hätärakettiharjoitus järjestetään näillä näkymin Espoon Suomenojalla maaliskuun alkupuolella. Tervetuloa silloin taas harjoittelemaan turvallisesti hätärakettien ampumista.

KLADI

- otteita menneen talven ja alkukesän tapahtumista

Pelastusveneet jälleen apunasi

HSM71 Rautauoma ja HSM77 Nihti talvehtivat kovan ja lumisen talven Espoon Mellstenissä. HSM77 Nihtiä suojasi hyiseltä merituulelta sen ylle rakennettu pressukatoss. HSM71 Rautauoma joutui sen sijaan värjötteleään koko talven pakkasen armoilla, sillä veneen suuresta koosta johtuen sen ylle ei pystytty rakentamaan sääsuojaa. Edellisestä talvesta poiketen tänä talvena venettä suojasivat kuitenkin lisälämmittimet. Myös sisätilan luokkuja oli suojattu, jottei sisällä ollut lämpö pääsisi karkaamaan.

Kuva: Jussi Lammi

Auringon säteiden lämmittäessä veneiden ympärille kokoontunut talkooporukka teki veneille kunnostustöitä, ja niin veneet olivat valmiina vesille laskuun. Tiistaina huhtikuun 26. päivänä nosturi nosti Helsingin, mutta myös samassa

paikassa talvehtineet Espoon Meripelastajien veneet takaisin mereen. HSM71 Rautauoma ja HSM77 Nihti varusteltiin vielä meripelastuskäyttöön ja kun viimeiset konehuollot oli ammattilaisten toimesta saatu suoritettua, voitiin veneet asettaa meripelastusvalmiuteen perjantaina 13.5.

Puoli vuosisataa mittarissa

Lauantaina 14.5 vietettiin Helsingin Uunisaaresa Helsingin Meripelastusyhdistyksen 50-vuotistaivalta. Kyseessä oli yhdistyksen aktiivijäsenten juhla, sillä virallinen kutsuvieraille tarkoitettu juhla järjestetään elokuussa Matosaaren meripelastusasemalla. Uunisaareen oli kokoontunut joukko yhdistyksessä aktiivisesti mukana olleita meripelastajia nauttimaan hyvästä ruoasta ja yhdessäolosta, miehet komeina puvuissaan ja naiset kauniina iltamekoissaan.

Kuva: Pinja Ruponen

Ohjelmassa oli muun muassa puheenjohtaja Jouko Swanströmin pitämä juhlapuhe. Sen lisäksi kuultiin otteita eri vuosikymmenillä sattuneista tapahtumista. Tapahtumahetkellä hymy ei aina ole ollut herkässä, mutta näin vuosien jälkeen ne kaikkein hankalimmat tilanteet ovat jääneet parhaiten mieleen. Juhlien musiikista vastasi The Jartsa Karvonon bänd, jonka tahdittamana juhlaväki tanssi pitkälle yöhön saakka.

Hätätila Puotilassa

Heti valmiuteen asettamista seuraavana viikonloppuna, sunnuntaina 14.5. HSM77 Nihti oli valmiudessa Matosaaresa, kun kello 12.55 Meripelastuslohkokeskus Helsinki (MRSC Helsinki) kutsui sitä Virve-radiopuhelimella: Puotilan venesatamassa oli puinen purjevene uppoamassa laituriin. Purjevene oli laskettu hetkeä aiemmin veteen, eikä sen runko ollut vielä ehtinyt turvo-

ta. Näin veneeseen pääsi vettä sisään. Turpoaminen on luonnollista puuveneille, mutta nyt tilanteen teki vaaralliseksi se, että veneen pilsipumppu oli mennyt rikki. Näin ollen sisään tuleva vesi ei enää poistunut veneestä vaan painoi venettä syvemmälle. HSM77 Nihdin nelihenkkinen miehistö lopetti Matosaaren kunnostustyöt ja lähti välittömästi kutsun kuullessaan kohti purjevenettä. Kello 13.33 HSM77 Nihti saapui purjeveneeseen luokse. HSM77 Nihdin varustukseen kuuluu sähköinen oppopumppu, joka saa voimaa invertterin avulla pääkoneesta. Miehistö asetti sen uppoavaan purjeveneeseen ja veden pinta purjeveneeseen sisällä alkoi vähentyä. Tyhjennuksen edetessä myös vuotokohdat saatiin paikallistettua ja ohjeiden avulla purjeveneeseen omistaja pystyi jatkamaan veneensä pinnalla pysyttämistä. Kyseisessä tehtävässä ihmishenget eivät olleet vaarassa. Akuuttien lisävahinkojen estämiseksi Helsingin Meripelastusyhdistyksen pelastusveneet suorittavat kuitenkin vastaavanlaisia tehtäviä silloin kuin se on mahdollista. Jos vene on kokonaan uponnut laituriin, ei yhdistyksen pelastusveneillä ole mahdollisuutta veneen nostamiseen, sillä nosto-operaatioon tarvittavaa erikoiskalustoa yhdistyksellä ei ole. Lisäksi uponneen veneen nostaminen luokitellaan kaupalliseksi tehtäväksi, jota yhdistyksen pelastusveneillä ei ole mahdollista suorittaa. Kauden ensimmäinen tehtävä oli ohitse kello 14.10, mutta kauaa ei HSM77 Nihti ehtinyt aaltoja halkoa, sillä jo kello 14.40 MRSC Helsinki hälytytti jälleen. Tällä kertaa Sipoon saaristossa, Mustan Hevososen itäpuolella purjeveneeseen masto oli katkennut vanttiruuvien pettämisen vuoksi. Masto oli jäänyt veneen taakse roikkumaan osittain veden alle. HSM77 Nihti lähti kohti avuntarvitsijaa. Vain vartin matkan teon jälkeen avuntarvitsija olikin HSM77 Nihdin miehistön kiikarissa. Nihdin miehistö kiinnitti maston paremmin purjeveneeseen rakenteisiin ja näin estettiin mastossa olevien vanttien joutuminen purjeveneeseen vetolaitteeseen. Samaan aikaan HSM77 Nihti hinasi purjevenettä kylkihinauksessa, jotta purjevene ei olisi ajautunut läheiselle matalikolle. Tilanteen vakiinnuttua purjevene pääsi jatkamaan matkaa omin voimin turvasatamaan. Varmuuden vuoksi yksi HSM77 Nihdin miehistön jäsenistä meni auttamaan purjeveneessä olleita kolmea henkilöä. Kello 16.14 tehtävä oli suoritettu ja Nihti oli jälleen vapaa seuraaviin tehtäviin.

Kokosi Jukka-Pekka Lumilahti

TIIRAILEMALLA NÄKYVÄ TIIRAPAASI

60°09,8'N 25°11,8'E

Itä-Helsingin ulkosaaristossa Villingin itäpuolella sijaitsee pienen pieni, hädin tuskin meren päälle yltävä luoto. Tämä kallioinen, hyvin matala luoto on ristitty Tiirapaadeksi. Nimen alkuosa viittaa yhteen Suomen ahkerimmista linturyhmistä, eli tiiroihin. Suomessa on havaittu yhdeksän eri tiiralajia, joista yleisimmät ovat räyskät, kalatiirat ja lapintiirat. Näitä kolmea lintulajia yhdistää niiden väriyty, sillä ne ovat kaikki valkoisia lintuja, joilla on punainen nokka ja musta lakki, eli kalotti. Ahkeria tiiroista tekee niiden muuttomatkat. Esimerkiksi lapintiirat muuttavat joka talvi Suomesta ja muualta pohjoiselta pallonpuoliskolta Etelä-Afrikkaan ja aina Etelämantereelle saakka.

Tiirujen muuttomatka onkin yksi eläinkunnan pisimmistä. Tiirat ovat antaneet myös Tiirapaadelle nimensä, sillä se on käänös ruotsinkielisestä Tirhället-sanasta.

Tiirapaaden jälkimmäinen osa, eli paasi kuvaa puolestaan paremmin itse luotoa. Paasi nimenä on suhteellinen harvinainen, sillä se esiintyy Suomessa vain reilussa parissa sadassa paikassa tai saarella. Itse paasi tarkoittaa suurta kiveä ja sellainen Tiirapaasi tavallaan onkin. Tiirapaadelle rantautuminen on vaikeaa, sillä paadella ei ole lainkaan suojaista rantautumispaikkaa. Myöskään keulaköysiä ei luodon rantaan saa kunnolla kiinni, vaan ainoa keino on käyttää kallionkoloihin kiinnitettäviä kiiloja.

Helsingin Meripelastusyhdistyksessä Tiirapaasi-nimeen yhdistyy niin tiirujen ahkeruus kuin paaden pienuuskin. 1990-luvun alussa yhdistyksen 1970-luvulta peräisin käytössä ollut Pv Tonttu oli myyty, ja yhdistys kaipasi kovasti silloisen

isomman pelastusveneen Antti Huiman rinnalle pienempää pelastusvenettä. Ylimääräistä rahaa yhdistyksellä ei kuitenkaan ollut, joten hankinnassa täytyi olla erittäin tarkkana. Toisaalta yhdistyksessä myös tiedettiin Pv Tontusta saatujen kokemusten perusteella, millaisen vene olisi tarpeen. Veneen täytyi olla nopea, sen piti kulkea matalassa vedessä ja sitä täytyi pystyä liikuttamaan kahden hengen miehistöllä. Myös paripotilas veneeseen piti saada mahdutettua. Katetusta veneestä ei edes uskallettu haaveilla. Valinnassa päädyttiin kuusi ja puolimetrisen Kotkassa valmistettuun Alumer 6500 Rescue Special-merkkiseen veneeseen. Aurinkoisena ja tyynenä päivänä, 7.5.1991 veneen kummina toiminut Kerttu Nordström kastoi veneen Mato-saaren rannassa Tiirapaadeksi. Nimen vene sai juuri Villingin eteläpuolella olleen luodon perusteella.

Tiirapaasi osoittautui ahkeraksi ahertajaksi, joka kasvoi kooltaan huomattavasti mittojaan suuremmaksi. Vene oli paljon liikkeellä, heti huh-tikuun jäiden lähdöstä aina hyisiin joulukuisiin hetkiin. Miehistölleen Tiirapaasi ei esikuvansa tavoin juuri suojaa tarjonnut, mutta onneksi ohjauspulpetti isoine tuulilaseineen esti suurimman

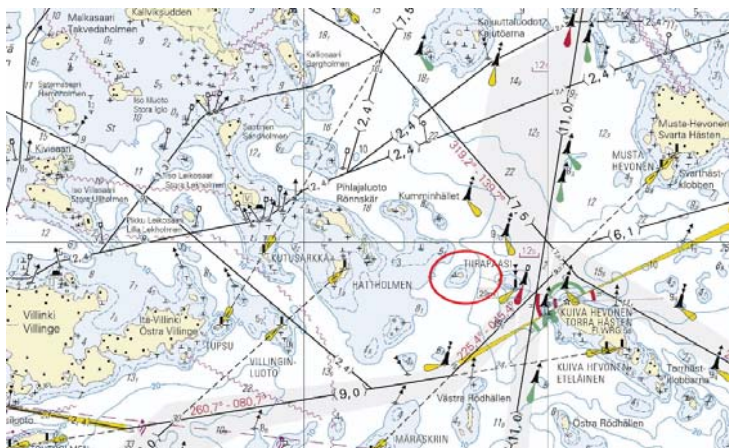
menmetriseksi hytilliseksi veneeksi, eikä hänellä ollut aavistustakaan missä olosuhteissa Tiirapaaden miehistö hänen antamiaan tehtäviä yritti muistilapuille ylös kirjoittaa.

Villingin edustan Tiirapaasi on kokenut yhden suurimmista muutoksista Vuosaaren sataman valmistumisen myötä. Suurten kauppalaivojen ja mereltä puhaltavan tuulen aallot huuhtovat nyt Tiirapaaden karua kalliorantaa nostaen veden kerta toisensa jälkeen pienen paaden ylle. Silti karulla luodolla kasvaa pienen pientä kasvilisuutta. Myös pelastusvene Tiirapaaden tarina jatkuu. Helsingistä vene siirtyi vuonna 1999 Kokkolaan ja Kokkolasta vuonna 2004 Lapin olosuhteisiin Miekojärvelle. Siellä kaksikymmenvuotias Tiirapaasi jatkaa ihmisten auttamista Suomen Meripelastusseuran väreissä.

Teksti: Jukka-Pekka Lumilahti, Kuvat: Markku Tamminen ja meripelastuskuvapalvelu

ajoviiman pääsyn miehistön kasvoihin. Veneellä vesille lähteminen ja sieltä palaaminen otti kuitenkin oman aikansa, sillä osa varusteista täytyi joka kerta ruuvata irti ja viedä sisälle suojaan. Puutteistaan huolimatta Tiirapaasi suoritti paljon meripelastustehtäviä. Se olikin joka vuosi yksi käytetyimmistä vapaaehtoisista meripelastusveneistä. Tiirapaasi-nimi kuulosti myös selvästi suuremmalta mitä se oikeasti olikaan. Jäipä eräälle meripelastuslohkokeskuksen päivystäjälle suu auki, kun hän ensimmäisen kerran kyseisen veneen näki. Päivystäjä kun oli kuvitellut Tiirapaaden kym-

C Liikennevirasto 2670/1024/2011

Vuonna 2006 uudelleen henkiin herätetty HMPY:n aktiivinen nuorisotoiminta aloitti toimintansa, kun kymmenkunta innokasta nuorta ilmoittautui mukaan. Kaksi tuolloin liittyneistä nuorista, Jan ja Mikael, siirtyivät vuonna 2010 HMPY:n miehistöön kansimiesharjoittelijoiksi täytettyään 16 vuotta. Samalla he ryhtyivät nuorisokouluttajiksi ja kävivät Suomen Uimaopetus- ja Hengenpelastusliiton Junior Lifesaver kurssin, jonka jokainen HMPY:n nuorisokouluttaja käy.

Jan Lundstöm (kuvassa) on 17-vuotias opiskelija Helsingistä. Aikoinaan hän sai tiedon HMPY:n nuorisotoiminnasta kaveriltaan ja mukaan innosti merellisyys sekä uudet kaverit. Nuorisotoiminnassa hän on päässyt

oppimaan asioita, joita on hyvä osata merellä liikuttaessa, ja tietysti on saanut myös pitää hauskaa samanhenkisten nuorten kanssa erilaisissa koulutuksissa ja leireillä.

Muita harrastuksia Janilla ovat kiipeily, partio ja lenkkeily sekä kuntosali. Jan toimii tällä hetkellä HMPY:n nuorisokouluttajana sekä aktiivimiehistössä harjoittelijana. Nuorisokouluttajaksi hän päätti ryhtyä, koska hänen mielestään nuorten kanssa on mukava toimia, ja sen lisäksi on palkitsevaa antaa nuorille mahdollisuus tehdä jotain mielekasta. HMPY:n aktiivimiehistöön hän siirtyi oppiakseen yhä lisää meripelastuksesta. Tulevaisuudessa Jan haluaa ”myös ihan kunnolla päivystämään ja auttamaan ihmisiä, kunhan opiskelut tulee ensin hoidettua”.

Mikael Rosin (kuvassa) on syntynyt vuonna 1993 ja asuu Helsingin Laajasalossa. Nuorisotoiminnasta hän alun alkaen kuuli isältään, joka tuolloin toimi HMPY:n aktiivimiehistössä ja nuorisotoiminnan kouluttajana. Mukaan nuorisotoimintaan

Mikaelin innosti erilainen toiminta kuin muissa harrastuksissa. ”Nuorisotoiminta oli omasta mielestäni hauska kokemus etenkin vanhempana kun tehtiin jo hieman haastavampia juttuja”. Muita harrastuksia Mikaelilla ovat kamppailulaji Taekwondo sekä partio. Tällä hetkellä nuoren miehen elämässä suuren osan ajasta vievät työ ja koulu, mutta aina välillä hänellä on ollut aikaa toimia myös nuorten kouluttajana. Siinä Mikaelia motivoi eniten asioiden opettaminen nuoremmille. ”On hieno nähdä ahaa-elämyksiä ja oivalluksia, kun ryhmä tai yksilö oivaltaa harjoituksen”.

Tulevan kesän aikana olisi tarkoitus aloittaa uudestaan aktiivinen harjoittelu myös HMPY:n miehistössä.

Myös kevään 2011 tulokaskurssille osallistui seuraavat kaksi nuorisotoiminnasta HMPY:n miehistöön siirtyvää nuorta.

Teksti: Nina Hiltunen

Nuorten intoa leirillä 2008. Kuva: Nina Hiltunen

Räddningsbåtarna färdiga att hjälpa

Räddningsbåtarna som tillhör Helsingfors Sjö- räddningsförening, de tre andra sjöräddningsföreningarna i huvudstadsregionen samt sjöräddningsstationen är igen färdiga att hjälpa dem som behöver hjälp till havs. I huvudstadsregionen finns utom Helsingforsföreningens HSM71 Rautauoma och HSM77 Nihti sex räddningsbåtar.

Nya för denna säsong är två båtar då Esbo och Porkala mottagit två båtar tillverkade av HT Engineering Oy. Båtarna är åtta meter långa öppna båtar och de är planerade för att fungera speciellt i skärgårdens trånga och grunda vatten. Båten i Esbo heter Westhouse. Båten i Porkala har ännu inte döpts.

Kuva: Timo Kääriäinen

Huvudstadsregionens frivilliga sjöräddare fungerar alla enligt samma principer. Alla sjöräddningsuppdrag på Finska Viken utförs under ledning av Helsingfors sjöräddningsundercentral som hör till Gränsbevakningsväsendet. Förutom sjöräddningsuppdrag kan räddningsbåtarna användas också för släcknings- och ambulanstransportuppdrag. Sjøräddningsbåtarnas baser finns på Tolkis i Borgå (MacElliot), Maskholmen i Helsingfors (HSM71 Rautauoma och HSM77 Nihti), Estbassängen i Helsingfors (Jenny Wihuri), Mellsten i Esbo (Mikrolog och Westhouse) samt Obb-

näs i Kyrkslätt (Aktia och den nya odöpta båten). Räddning av människor till sjöss är alltid gratis för de nödställda.

Om den som behöver hjälp är medlem i Sjøräddningssällskapet Trossen-tjänst bogserar de frivilliga besättningarna den nödställda alltid minst till den närmaste säkra hamnen och hjälper till med att undersöka ett eventuellt maskinfel eller med att få en yrkeskunnig reparatör till båten.

Trossen-medlemskapet lönar sig alltså.

På havet får man hjälp genom att ringa alarmnum-

ret för Gränsbevakningsväsendets sjöräddning 0204 1000 (från utlandet +358 204 1000). Samtalet går på Finska Viken till Helsingfors sjöräddningsundercentral som leder spanings- och räddningsverksamheten. För dessa uppdrag använder sjöräddningsundercentralen Gränsbevakningsväsendets, andra myndigheters eller de frivilligas båtenheter samt Gränsbevakningsväsendets helikoptrar. Om det inte finns frivilliga räddningsbåtar färdiga ute till sjöss kan sjöräddningsundercentralen alarmera dem via alarm-system.

TROSSMEDLEMMENS MINNESLISTA:

1. Klistra trossdekalen på båten
2. I behov av hjälp ring 0204 1000 sjöräddningens alarmnummer (på havsområdena) eller nödnummret 112 (på insjöar).
3. Sjøräddningscentralen eller nödcentralen fastställer hur uppgiften skall skötas. Nämn om att du är trossmedlem.
4. Kom ihåg att betala trossavgiften, för tross-skyddet är i kraft först när betalningen är gjord. Det är bra att hålla medlemskortet med i båten.
5. Njut av båtlivet!

-Räddningsbåt Jenny Wihuri, här är sjöräddningscentralen i Helsingfors, vi har ett spaningsuppdrag åt er. En person som har farit ut för att paddla från Sommaröarna saknas, man har inte fått kontakt via mobiltelefonen och man har inte kunnat lokalisera honom. Vi börjar letandet mellan Herrökobben och Ormkobbarna. Kan ni fungera som ledare på olycksplatsen?

Så började den gemensamma övningen för sjöräddningsföreningarna mellan Borgå och Porkala lördagen den 21 maj. Övningen ordnades denna gång av föreningarna i Esbo, Borgå och Porkala. I övningen deltog Helsingfors Sjöräddningsförenings räddningsbåt Rautauoma tillsammans med sex andra räddningsbåtar bemannade av frivilliga.

-Räddningsbåt Rautauoma, detta är Jenny Wihuri, är ni redo att ta emot ert spaningsområde? Rautauoma fick, liksom de andra enheterna, sitt eget spaningsområde samt instruktioner för spaningen. Genast efter att uppdraget givits började förberedelserna i båten. Samtidigt som Rautauoma körde mot sitt område planerade båtens befäl den spaningsrutt som skulle köras i enlighet med instruktionerna. Rautauomas första område begränsades av Kytö i söder, Sommaröarna i norr, 4,9 m farleden i väster och 2,4 m farleden i öster. Besättningen repeterade spaningstekniken och förberedde sig för spaningen. Hela besättningen gick också igenom vad som kan hända om den saknade personen hittas. Alla förberedde sig mentalt åtminstone på räddning ur vattnet eller från ett skär samt på att hjälpa en paddlare med hypotermi eller som drunknat.

Under spaningen gjorde Rautauomas utkik många observationer av paddlare eller föremål som möjligen hade samband med den försvunna personen, och alla inspekterades av Rautauoma. Ingen av dessa observationer visade sig vara det sökta objektet. Flere anmälningar om inspekterade objekt kom också in från de andra enheterna på angränsande områden. När spaningen fortsatte ändrades spaningens tyngdpunktsområde och Rautauoma fick ett nytt område för spaning. I Rautauomas styrhytt började planeringen för en ny spaningsrutt. Denna gång begränsades området i norr av Västerleden, i öster Drumsö, i väster Westend och i söder Fölisholmen-Ormholm-Ormkobbarna. På grund av områdets stenighet och de talrika båthamnarna kommenderades också RB Westhouse till området då denna är en smidigare enhet då man fungerar på trånga ställen. RB Westhouse granskade stränderna och båthamnarna medan Rautauoma koncentrerade sig på att söka nära farlederna. Under spaningen lösgjordes en del av enheterna för andra sjöräddningsuppdrag, vilket kan hända också i verkliga situationer.

Rautauoma hade genomsökt ungefär hälften av sitt sökområde när sjöräddningscentralen i Helsingfors avbröt övningsuppdraget då paddlaren återfunnits i gott skick hemma.

Flera motsvarande övningar ordnas mellan sjöräddningsföreningarna i huvudstadsregionen varje år. Samarbete mellan granföreningarna har också annars ökat och utom samövningar utsträcker det sig till många andra verksamheter.

Skolningssamarbete idkas vid ordnandet av vinterns teoriskolning. Under den senaste vin-

tern ordnades tre gemensamma skolningstillfällen och i varje utbildning deltog cirka trettio sjöräddare. Under båtsäsongen hjälper man ömsesidigt grannföreningarna att ordna skolning, ibland med gästande utbildare och ibland som övningsmål. Också den med gemensamma krafter ordnade introduktionskursen för de nyrekryterade frivilliga sjöräddarna har redan mångaåriga traditioner.

När grannföreningarnas besättningar och sätt att fungera är kända, ökar det huvudstadsregionens frivilliga sjöräddningsenheters beredskap att hjälpa de nödställda vid utförandet av gemensamma uppdrag. Gästande besättningsmedlemmar förekommer allt mer i huvudstadsregionens föreningar och en del av besättningsmedlemmarna fungerar numera parallellt på grannföreningarnas båtar.

Huvudstadsregionens frivilliga sjöräddningsenheters operativa beredskap koordineras så, att trots skolningsseglatser och andra skydds-båtsuppgifter med längre utsträckning finns det alltid också frivilliga enheter i beredskap. Föreningarna har kommit överens om att det alltid skall finnas minst en större och en mindre räddningsbåt färdig att hjälpa i området

Utom verksamheten ute på havet idkas samarbete också administrativt. Det har blivit praxis att styrelserna för sjöräddningsföreningarna i huvudstadsregionen möts regelbundet för gemensamma möten. På dessa möten behandlas föreningarnas aktuella frågor och man berättar om planerna för framtiden. Styrelserna dryftar också tillsammans till exempel huvudstadsregionens båtbehov, finansieringslösningar, ställningstaganden till takorganisationen Sjøräddningssällskapets gemensamma frågor samt medlemsavgifternas storlek. Ett konkret resultat är att medlemsavgifterna är de samma i alla

huvudstadsregionens föreningar.

Som avslutning på sjöräddningssäsongen samlas huvudstadsregionens sjöräddare för att fira en gemensam lillajulsfest. Förra året blev festdeltagarna ännu flera då Borgå och Porkala sjöräddare, de aktiva från segelfartyget Vera Violetta samt personalen från Finlands Sjøräddningssällskap var med för första gången.

Säsongen tar dock inte slut med lillajulsfesten utan då börjar genast en livlig vinter på sportsidan. Under flera vintrar har sjöräddarna gemensamt skött sin fysiska kondition genom att varje vecka spela innebandy. På sommaren lämnas bandyklubbarna på båtvarvet men traditionerna omfattar en beach-wolleyboll på midsommaren på sandplanen på Rönnskär. Den inkommande midsommaren har Helsingfors Sjøräddningsfö-

rening som uppdrag att försvara mästartiteln för huvudstadsregionens frivilliga sjöräddare. Det råder en stämning av stort idrottsevenemang vid spelen även om reglerna kan ändras mitt i spelet.

Text: Tuula Vesiluoma, Bild: J-P Lumilahti

. LP72

Törmäyksistä 100 % tapahtuu nollaetäisyydellä

90 % tutkan käytöstä tapahtuu
alle 1 merimailin mitta-alueella
jossa ominaisuudet ratkaisevat.

Hanki laajakaistatutka, ainoa
luotettava tutka lähialuekäyt-
töön.

SIMRAD

www.simrad-yachting.com

Täysin uusi NSO - integroitu navigointijärjestelmä nyt saatavana.
Se sopii huvi- ja työveneisiin, joissa arvostetaan 19", 15" & 10"
kokoisen näyttöruudun monipuolisuutta, joustavaa tietoverkkoa
ja viimeisintä tekniikkaa avomerinavigoinnissa.

MARITIM

+358 (0)207 65180

www.maritim.fi